

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/84/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010245
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3825010245.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhaného pre zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 21. januára 2026 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 24. októbra 2025 pod sp. zn. 20T/22/2025 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 24. októbra 2025 pod sp. zn. 20T/22/2025 bol na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 13. marca 2025, č. k. Pv 261/24/3305-54, doručenej okresnému súdu toho istého dňa, A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaný“) uznaný za vinného zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1 Trestného zákona a prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„dňa 25.09.2024 v čase približne o 21:30 hod. v obci D. E. prišiel pred rodinný dom bez popisného čísla, ktorý obýva poškodená F. G., nar. XX.XX.XXXX, kde prekonal oplotenie tohto rodinného domu tým, že ho preskočil, vnikol na pozemok a prešiel do zadnej časti k terase rodinného domu, kde začal búchať na terasové okná, načo sa zobudila poškodená F. G., ktorá zišla z vrchnej časti domu a cez presklenú terasu uvidela vonku sedieť obžalovaného, ktorý jej naznačil, že má prejsť do prednej časti domu, čo poškodená spravila, zostala stáť pred zatvorenými vonkajšími vchodovými dverami a obžalovanému vravela, aby odišiel preč a naznačovala mu, že volá na políciu, na jeho naliehanie pootvorila vchodové dvere a vtedy obžalovaný nohou dvere otvoril, poškodenú F. G. násillím vsotil do domu, vnikol dnu, poškodenej sa však podarilo vybehnúť von na ulicu, kde chcela zatelefonovať na políciu, načo jej obžalovaný uviedol, že ak to spraví, kým príde polícia, všetko to tam bude rozmlátené, z uvedeného dôvodu sa preto poškodená vrátila späť a vtedy ju obžalovaný stiahol dnu, násillím zatlačil poškodenú F. G. do obývacej časti domu, nachádzajúcej sa na prízemí, kde ju sotil na gauč, následne obžalovaný strhol poškodenej pyžamo aj nohavičky, poškodená F. G. sa bránila najskôr slovne, prosila obžalovaného, aby prestal, nakoľko má gynekologické problémy, čo ho ešte viac povzbudilo v jeho konaní, keď sa poškodená snažila kričať, rukou jej chytil ústa a uviedol jej, aby bola ticho a ak neprestane, porozbija jej okná, poškodená ho slovne prosila, aby ju pustil, lebo nemôže dýchať, následne obžalovaný vnikol penisom do vagíny poškodenej a vykonával s poškodenou F. G. pohlavný styk, poškodená sa bránila fyzicky, snažila sa vymaniť, obžalovaný však neprestával, čím viac ho prosila, tým viac sa stupňovala jeho agresivita, pritom obžalovaný poškodenú bil, udieral do oblasti tváre, ťahal ju za vlasy, potom ju dal do polohy kľačiac na kolenách, kedy do nej vnikal zozadu, poškodenej následne prikázal, aby ho uspokojila orálne, čomu sa poškodená slovne bránila, nakoľko ju obžalovaný udieral po tvári, podvolila sa a vykonala orálny styk,

potom obžalovaný pokračoval v pohlavnom styku, počas tohto konania obžalovaný poškodenú F. G. neustále slovne urážal, udieral ju rukami po zadku, po tvári, zvieral ju, následne sa poškodenej podarilo vybehnúť von na terasu, ale obžalovaný chytil ťažké kreslo a zakričal na ňu, že ak okamžite nevojde dnu, všetko to tam bude porozbíjané, poškodenej ho zo strachu, že vyhrážky naplní, poslúchla a vrátila sa späť do domu, obžalovaný opätovne penisom násilím vnikol do vagíny poškodenej a vykonával s poškodenou F. G. pohlavný styk, pričom s konaním prestal až v skorých ranných hodinách dňa 26.09.2024, kedy zaspal, pričom následne približne v čase o 07:00 hod. dňa 26.09.2024 obžalovaný dom opustil.“

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona, 41 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 6 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol v súlade s § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal odvolanie obžalovaný, ktoré doplnil prostredníctvom neskôr ustanoveného obhajcu písomným podaním zo dňa 14. novembra 2025, v ktorom vo vzťahu k odôvodneniu podaného odvolania uviedol nasledovné:

„Odvolanie podávam proti všetkým výrokom, ktoré sa ma priamo týkajú, t. j. proti výroku o vine a následne aj výroku o treste. Odvolaním vytykám chyby napadnutých výrokov rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení a najmä skutočnosť, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

V predmetnej trestnej veci súd prvého stupňa už jedenkrát rozhodol, a to rozsudkom sp. zn. 20T/22/2025 zo dňa 02.07.2025, ktorý bol Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/63/2025 zo dňa 02.09.2025 v celom rozsahu zrušený podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku, pričom napadnutý rozsudok bol sčasti i nepreskúmateľným.

Krajský súd v Trenčíne v zrušovacom uznesení uložil súdu prvého stupňa povinnosť sa s vytykanými skutočnosťami opätovne vysporiadať v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku a až potom rozhodnúť v súlade so stavom veci a so zákonom a tiež mu uložil povinnosť svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby zodpovedalo ust. § 168 odsek 1 trestného poriadku, vrátane riadneho vysporiadania sa s obranou obžalovaného zahŕňajúcu obranu zahrnutú v odôvodneniach jeho odvolania.

Podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, súd prvého stupňa právny názor odvolacieho súdu nerešpektoval, keďže z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami vrátane tých, na ktoré som poukázal už v odvolaní proti rozsudku zo dňa 02.07.2025 tak, ako to vyžaduje ust. § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Takéto úvahy v rozsudku úplne absentujú.

Z odôvodnenia musí byť v kontexte zistených informácií zrejmý postoj súdu k hlavným obhajobným argumentom obžalovaného a tiež to, ako vlastnými úvahami zhodnotil právne aspekty obrany obžalovaného. Súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Riadne odôvodnenie rozhodnutia je zároveň aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny a že je objektívne preskúmateľný.

V trestnom konaní vedenom proti mojej osobe pre vyššie uvedené trestné činy bolo vykonané nasledovné dokazovanie :

- výsluch obžalovaného
- výsluch poškodenej
- znalecký posudok č. XXX/XXXX vypracovaný znalcom z odboru Psychológia C. A. H. vo veci vyšetrenia poškodenej
- zápisnica o prehliadke tela poškodenej

- znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a Sexuológia I. J. A., C., I., I. vo veci vyšetrenia duševného stavu obžalovaného
- znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znalcom z odboru Elektrotechnika J. I. K. vo veci preskúmania telefónu iPhone SE model A1723, IMEI : XXXXXXXXXXXXXXXXX
- sms, emailová a facebooková komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou

A) Výsluch obžalovaného : v predmetnej trestnej veci som vypovedal tri krát, v procesnom postavení podozrivého, obvineného a obžalovaného na hlavnom pojednávaní, pričom vo všetkých výpovediach konzistentne tvrdím, že poškodená ma dňa 25.09.2024 sama vpustila do jej obydli, pričom k pohlavnému styku a iným sexuálnym praktikám došlo dňa 25.09.2024 zo strany poškodenej dobrovoľne tak, ako aj v iných prípadoch našich intímnych stretnutí od mesiaca júl 2024, kedy sme sa zoznámili. Podľa záverov znaleckého posudku I. J. A. neboli u mojej osoby zistené sklony ku klamanu.

B) Výsluch poškodenej, ktorý súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku označil ako nosný dôkaz o spáchaní skutku : poškodená v predmetnej trestnej veci vypovedala taktiež tri krát, prvý krát pri podaní trestného oznámenia a dva krát po vznesení obvinenia, z toho jeden krát kontradiktórne s vyhotovením obrazovo - zvukového záznamu. Tento dôkaz sa na hlavnom pojednávaní vykonal podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku prehratím obrazovo - zvukového záznamu.

Podľa poškodenej malo dôjsť dňa 25.09.2024 k intímnemu styku proti jej vôli. Jednotlivé výpovede poškodenej, vzhľadom na svoj obsah nevyznievajú vierohodne a presvedčivo a trpia vnútornými rozpormi. Je totiž takmer vylúčené, aby v prípade takého intenzívneho protiprávneho konania, aké mi je kladené za vinu v skutkovej vete rozsudku, poškodená nevyužila možnosť, že sa počas tohto konania až dva krát vyskytla mimo domu so svojim mobilným telefónom, bez mojej prítomnosti a nepokúsila sa ujsť alebo privolať pomoc. Taktiež je mimoriadne nelogické, aby po násilnom konaní takého rozsahu, ako ho vo svojej výpovedi opísala poškodená, po tom, ako som v ranných hodinách dňa 26.09.2024 odišiel na poschodie rodinného domu kde som si ľahol a zaspal, zotrvala naďalej v dome a nekontaktovala orgány činné v trestnom konaní.

Poškodená ohlásila moje údajné protiprávne konanie príslušným orgánom činným v trestnom konaní až o tri dni, tj. 28.09.2024 a až vtedy bola vykonaná prehliadka tela poškodenej.

Výpovede poškodenej sú tiež v mnohých častiach v rozpore so zabezpečenou a na hlavnom pojednávaní prečítanou komunikáciou medzi mnou a poškodenou, pričom na konkrétnosti poukážem nižšie.

Z výpovedí teda vyplynuli dve verzie priebehu skutkového deja a z toho dôvodu je nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie vo veci mimoriadne starostlivo vyhodnotiť aj ďalšie zabezpečené dôkazy.

C) Zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX vypracovaného znalcom C. A. H. vyplývajú nasledovné závery :

Pri posúdení osobnosti poškodenej znalec uvádza, že sa jedná o osobnosť akcentovanú, ktorá má pompéznejší pocit osobnej hodnoty, chce získať obdiv, uznanie, túži po ocenení jej osoby. Interpersonálne vzťahy slúžia najmä na uspokojenie jej potrieb. Záujem o druhých je skôr formálny. V interagovaní s druhými pôsobí chladnejšie. Vie sa presadiť, skôr dominantnejšie správanie, vie si povedať svoje.

Znalec ďalej uviedol, že v psychickom prežívaní vyšetrením poškodenej nezistil zvýšenú mieru prežívaného, či prežitého stresu. Nezistil ani reziduálne známky prežitej traumatizácie v súvislosti s opakovaným znásilnením jej osoby zo strany páchatel'a. Čo je menej predpokladaný následok vzhľadom k očakávanému diskomfortu v spojení so znásilnením, resp. so sexuálnym násilím a to bez ohľadu na to, že poškodená sa opisuje ako odolnejšia osobnosť. Samotné poznanie páchatel'a môže saturovať dopady v psychike, ale znalec neočakáva, že by nevznikli žiadne. V dotazníkovej metóde je poškodená voči sebe menej kritická, je menej otvorená, nedá sa vylúčiť, že zamlčiava určité informácie o svojej osobe, má tendenciu sa javiť v sociálne žiaducom svetle.

Dovoľujem si zdôrazniť skutočnosť, že psychologické znalecké vyšetrenie sa uskutočnilo dňa 17.10.2024, t. j. s krátkym časovým odstupom od údajného skutku.

Podľa záverov citovaného posudku znalec z hľadiska posúdenia motivácie uviedol, že sa nedajú vylúčiť aj iné motívy na strane poškodenej, ktoré by mohli mať forenzný význam.

Z vyjadrení poškodenej vyplýva, že približne dva týždne pred samotným skutkom sa v poškodenej hromadila nespokojnosť z toho, že obvinený ju neustále kontaktoval a to aj v čase, keď jej to nevyhovovalo, dostával ju do situácií, ktoré jej boli nepríjemné a to aj v rámci jej susedských vzťahov. Sama poškodená sa v rámci znaleckého vyšetrenia zmienila, že mala pocit, že nebude mať silu zastaviť jeho správanie, ktorému malo dochádzať posledné týždne pred samotným skutkom. Uvedené mohlo mať vplyv na konanie poškodenej v zmysle predmetnej trestnej veci. Aj vzhľadom k vyššie zmieneným skutočnostiam (keď znalec nezistil ani reziduálne následky v psychickom prežívaní poškodenej; v dotazníkovej metóde je poškodená menej otvorená; znalec vníma aj iné motívy konania poškodenej v samotnej predmetnej trestnej veci), vyhodnotil špecifickú psychologickú vierohodnosť poškodenej ako oslabenú. Tieto závery prvostupňový súd pri rozhodovaní vôbec nevzal do úvahy.

Súd sa vôbec nezaoberal možnými motívmi, ktoré poškodenú viedli ku krivému obvineniu, či už tými, ktoré v posudku uviedol znalec, resp. motívmi, ktoré podrobne opisujem nižšie.

Súd napriek jednoznačnému záveru posudku znalca C. H. ohľadom posúdenia špecifickej vierohodnosti uveril výpovedi poškodenej, pričom uviedol, že svoje rozhodnutie ustálil na dôkazoch vykonaných v konaní, ktoré hodnotil jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti. Okrem iného aj na výpovedi poškodenej, ktorú výpoveď súd vyhodnotil ako vierohodnú, a to aj v kontexte s vykonaným znaleckým dokazovaním znalcom z odboru psychológia I. A. H., z ktorého znaleckého dokazovania okrem iného vyplynulo, že poškodená má všeobecnú psychologickú vierohodnosť zachovanú.

Všeobecná vierohodnosť je definovaná ako komplexná psychologická charakteristika osobnosti, ktorá vypovedá o tom, či má daná osoba zodpovedajúcu psychickú spôsobilosť k objektívnemu vnímaniu skutočnosti a k zapamätaniu a vybavovaniu prežitých udalostí. Všeobecná psychologická vierohodnosť je určitý predpoklad toho, ako je osoba, v tomto prípade poškodená po psychologickú stránku schopná, resp. spôsobilá vnímať, chápať a interpretovať realitu, avšak nehovorí nič o tom, či táto osoba v konkrétnom prípade vypovedá pravdu.

Špecifická vierohodnosť sa naproti tomu vzťahuje ku konkrétnej výpovedi. Jedná sa o posúdenie či výpoveď osoby vo vzťahu k danému prípadu odráža skutočne prežité udalosti. Faktory, ktoré ovplyvňujú špecifickú vierohodnosť sú : aktuálny emočný stav, citové a príbuzenské vzťahy k osobám, ktorých sa výpoveď týka, vedomá/nevedomá tendencia poškodiť, či pomôcť týmto osobám, spustenie špecifických obranných mechanizmov, prostredie výpovede, spôsob vedenia vyluchu.

Špecifická vierohodnosť je teda definovaná ako vierohodnosť výpovede ku konkrétnemu právne relevantnému obsahu, ako miera súladu výpovede so skutočnosťou a ako taká má na rozdiel od všeobecnej vierohodnosti dôkaznú silu. Zachovanie všeobecnej vierohodnosti je iba predpokladom toho, aby mohol znalec posúdiť špecifickú vierohodnosť.

Až v kontexte správania poškodenej so závermi znaleckého posudku som pochopil, že poškodená mala k nášmu vzájomnému vzťahu ambivalentný vzťah. Ako dominantná a manipulatívna osobnosť chcela mať v našom vzťahu všetko pod kontrolou, brala ho pragmaticky, chcela určovať čas a miesto stretnutí. Na jednej strane jej občasný pohlavný styk vyhovoval, lichotilo je, že sa o ňu zaujíma mladší muž, avšak na druhej strane, keď nadobudla pocit, že vzťah nemá úplne pod kontrolou (keďže som jej dal viackrát najavo, že sa mi ňou nastavené pravidlá nepáčia) a začala mať obavu, že sa o našom vzťahu môže dozvedieť jej rodina a susedia, tak práve táto okolnosť sa javí ako možný motív krivého obvinenia mojej osoby.

Ako alternatívny motív krivého obvinenia môže byť žiarlivosť poškodenej, keďže vždy, keď som sa pred ňou zmienil o mojej bývalej manželke, tak urobila žiarlivostnú scénu. Tejto alternatíve nasvedčuje aj časť výpovede poškodenej zo dňa 11.12.2024 (3. strana prepisu), keď bez toho, aby sa jej niekto spýtal, sama od seba uviedla, že po mojom odchode dňa 26.09.2024 „našla pokrkvajúcu účtenku z Hornej Vsi,

z nejakého baru, dve osoby, dva krát tam bolo víno, dvakrát pivo“. Toto evokuje záver, že poškodená sa domýšľala, že sa schádzam s inou ženou a rozhodla sa mi týmto spôsobom pomstiť, nakoľko nezniešla pocit, že by som pred ňou uprednostnil inú ženu.

D) Prehliadka tela poškodenej : v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že k trestnému oznámeniu a prehliadke tela došlo až tri dni po údajnom skutku a preto nie je vylúčené, že k modrinám na vnútornej strane stehien, na kolenách a k škrabancom na spodnej časti chrbta mohlo dôjsť aj iným spôsobom ako uvádza poškodená. Okrem toho k takýmto drobným zraneniam mohlo dôjsť aj pri dobrovoľných sexuálnych praktikách, ktoré sme vykonávali dňa 25.09.2024.

E) Pokiaľ ide o znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a Sexuológia I. J. A., C., I., I. vo veci vyšetrenia duševného stavu obžalovaného, z jeho záverov majú relevanciu len odpovede na otázky č. 9 až 12, podľa ktorých v súčasnosti netrpím žiadnou duševnou chorobou v užšom slova zmysle, v čase údajného spáchania skutkov som mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a bol som schopný toto konanie ovládnuť, že som v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania a že môj pobyt na slobode nie je pre spoločnosť v súčasnosti nebezpečný.

Odpovede na otázky č. 1 až 8 nemajú žiadnu relevanciu a nie sú spôsobilé prispieť akýmkoľvek spôsobom k objasneniu veci, a to s poukazom na výpoveď znalca z hlavného pojednávania konaného dňa 11.06.2025, keď na otázku obhajcu „ Pán znalec, keď ste uviedli, že ste vychádzali zo skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia, môžeme skonštatovať, že pokiaľ ste mali kompetentne spracovať otázky položené vyšetrovateľom, ako znalec ste museli hypoteticky pracovať s prezumpciou viny a teda hodnotiť skutkový dej tak, ako sa mal stať podľa uznesenia o vznesení obvinenia“ uviedol, že „To je tak vždy. My nie sme právnici, my vychádzame z toho, že sa to stalo“.

F) Prečítaná komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou : Z pomerne obsiahlej sms, emailovej a facebookovej komunikácie nesporne vyplýva, že medzi mnou a poškodenou bol veľmi blízky, citový vzťah. Táto komunikácia obojstranne obsahuje množstvo intímnych správ, vrátane takých, v ktorých mi poškodená posielala akty svojej postavy.

Súd v odôvodnení uviedol, že z oboznámenej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo v období pred skutkom ku konfliktu (poškodená v komunikácii uviedla, že ju ponižil na verejnosti, zosmiešnil jej príbuzných, za čo sa jej obžalovaný v komunikácii aj ospravedlnil), z ktorého dôvodu sa s ním poškodená nechcela stretnúť.

Komunikácia medzi mnou a poškodenou potvrdzuje, že poškodená bola veľmi nevypočítateľná vo svojom správaní, keď sa viackrát stalo, že bez akéhokoľvek dôvodu zmenila postoj k nášmu vzťahu, resp. ku mojej osobe. Poškodená mi niekoľko krát napísala, že som ju mal „ponížiť“, pritom som nemal ani najmenšie tušenie, kedy a akým spôsobom som tak mal učiniť. Poškodená mi opakovane (a to nielen bezprostredne pred dňom 25.09.2024) písala, že ju nemám kontaktovať a následne bez toho, aby sa medzi nami niečo zmenilo, sa správala ku mne veľmi milo a prejavovala ku mne svoje city.

>V trestnom oznámení uviedla, že keď sme boli dňa 24.08.2024 na výlete v Tatrách, bol som agresívny, paranoidný, mimoriadne žiarlivý a keď sme sa z Tatier vrátili, tak mi cez Messenger aj sms napísala, že ma žiada, aby som sa s ňou už nikdy viac nekontaktoval.

V priečinku DCIM, ktorý tvorí prílohu znaleckého posudku J. K. (stiahnuté obrázky z mobilného telefónu) sa nachádza emailová správa zo dňa 25.08.2025, v ktorej mi poškodená „posiela fotečky zo včerajška a ďakuje za vymasírované labky a za nehu“, čo vôbec nekorešponduje s jej tvrdeniami v trestnom oznámení.

>V priečinku „Vymazané emaily“, ktorý tvorí prílohu znaleckého posudku J. K. sa nachádzajú emaily zo dňa 31.08.2024, v ktorých mi poškodená vyčíta, že som voči nej prejavil toľko nenávisť, koľko v živote nezažila a že ju v ten deň pri vatre hrubo urážal. Následne mi dňa 01.09.2024 ráno 7:09 hod. poslala intímne fotky (akty) svojej postavy.

V poobedňajších hodinách dňa 01.09.2024 mi poškodená (priečinok : vymazané emaily) vyčítala, že som pokazil večer (tj. dňa 31.08.2024, kedy sme spolu boli na „vatre“ pri príležitosti osláv SNP, kde mi poškodená po vypití jedného piva začala bezdôvodne nadávať a z toho dôvodu sme sa tam zdržali asi len 15 minút) a zničil všetko pekné, čo medzi nami bolo a že sa nevie spamätať s predošlých mojich výstupov, obviňovaní a urážok.

>Dňa 03.09.2024 mi poslala poškodená emaily (priečinok DCIM) v ktorých opakovane uvádza, aby som sa ju nedomáhal vidieť a následne dňa 04.09.2024 ma v emaile oslovuje „miláčik“.

Uvedené správy dokazujú nevypočítateľné, až nelogické správanie poškodenej a poukazujú na jej nevierohodnosť.

>Správa zo dňa 26.09.2024 o 08:15 hod., t. j. prvá, ktorú mi poškodená poslala cez facebook po údajnom skutku.

„Nechal si tu na stolíku účtenku z H.Vsi, pred 21 hod. s komzumáciou proseca, piva a všetko vždy 2x a niekoľkokrát na "otočku"! A to si mi poslal SMS-ky ako chľastáš aj počas dňa. To si bol aj na tom "smetisku"?"

Poškodená mi vyčíta, že som bol večer v Hornej Vsi v bare s inou osobou, lebo našla účtenku na objednávku dvoch pív a dvoch pohárov vína, na základe čoho sa domýšľala, že sa schádzam s inou ženou a rozhodla sa mi týmto spôsobom pomstiť. Ako som už uviedol, poškodená bola veľmi žiarlivá. „Smetisko“ je miesto (časť lesíka) v Ľubianke - miestnej časti obce Oslany, kde sme s poškodenou v minulosti strávili istý čas v mojom odstavenom aute, nakoľko je tam kľud a nechodia tam ľudia.

Až následne písala, že som jej mal spôsobiť traumu na celý život, vie, že sa psychicky zrúti, pretože s tým sa žiť ďalej normálne nedá, že som jej zničil zvyšok života, že už nikdy nebude aká bola, zostala jej len hrozná trauma

Uvedené nekorešponduje so závermi posudku C. H., ktorý uvádza, že u poškodenej nezistil reziduálne známky prežitej traumatizácie v súvislosti s opakovaným znásilnením jej osoby zo strany páchatela, čo je menej predpokladaný následok vzhľadom k očakávanému diskomfortu v spojení so znásilnením, nezistil zvýšenú mieru prežívaného, či prežitého distresu. V tejto súvislosti poukazujem na výpoveď poškodenej zo dňa 11.12.2024, kde na strane 6 prepisu výsluchu uvádza, že v predchádzajúcom vzťahu zažila psychické aj fyzické týranie, čo aj polícia riešila, z čoho malo traumu roky. Len ťažko možno uveriť tomu, že poškodená, ktorá mala dlhotrvajúcu traumu z konania predchádzajúceho partnera, by nevykazovala žiadne známky traumatizácie po troch týždňoch od tak závažného násilného konania, ktoré vo svojej výpovedi vo vzťahu k údajnému skutku zo dňa 25.09.2024 opisuje.

Komunikácia zároveň dokazuje, že poškodená vo svojich výpovediach viac krát klamala.

>Vo svojej výpovedi dňa 11.12.2024 uviedla, že naposledy mala so mnou pohlavný styk 7 – 10 dní pred údajným skutkom, pričom z facebookovej komunikácie vyplýva, že k nemu došlo dňa 21.09.2024.

>V trestnom oznámení uviedla, že od 20.09.2024 do 22.09.2024 bola u nej na návšteve dcéra a z toho dôvodu sa so mnou v týchto dňoch nestretla. Zároveň uviedla, že „už v tom čase mala mať zo mňa strach, keďže som už pred tým mal na ňu robiť psychický nátlak a vedela, že môžem spraviť divadlo“.
– 3. strana trestného oznámenia.

Z facebookovej komunikácie (číslo list 377 – 386 spisu) vyplýva, že sme spolu strávili časť noci zo dňa 20.9.2024 na 21.09.2024 sa tiež zo dňa 21.09.2024 na 22.09.2024 – správa poškodenej zo dňa 21.09.2024 o 7:01 hod, zo dňa 21.09.2024 o 16:06 hod.

Poškodená vo svojej výpovedi zo dňa 11.12.2024 (9. strana prepisu výpovede) uviedla, že „...ale keď to bolo posledné dva týždne už pred tým útokom, tak on už tieto výstupy robil, chodil pred dom s tým karavanom, chodil hodiny tam spal, skrátka, to bolo vyhrážanie dookola“. Pokiaľ by som sa v skutočnosti

takto správal, bolo by nelogické, že by so mnou plánovala stráviť víkend od 27.09.2024 do 29.09.2024 na Martinských Holiach, ako to vyplýva z jej správy, ktorú mi zaslala dňa 21.09.2024 o 7:01 hod.

Pokiaľ ide o komunikáciu po údajnom skutku, t. j. od 26.09.2024 – v nej stojí za povšimnutie, že poškodená viac krát zdôraznila svoj vek a kládla mne nepochopiteľné, sugestívne otázky, na ktoré som nereagoval, resp. som nevedel, ako mám reagovať. Toto jej konanie evokuje záver, že krivé obvinenie mojej osoby si vopred pripravila.

Súd prvého stupňa poukazuje na tú časť oboznámenej komunikácie medzi mnou a poškodenou, v ktorej som sa voči poškodenej vyjadroval vulgárne a agresívne, a konštatuje, že možno iba ťažko uveriť tomu, že bezprostredne po takejto agresívnej a vulgárnej komunikácii so sexuálnym podtónom, by medzi obžalovaným a poškodenou došlo k dobrovoľnému pohlavnému či inému sexuálnemu styku. V predmetnej komunikácii som sa poškodenej vyznal, ako veľmi ju milujem a ako po nej túžim, hoci nie celkom vyberaným spôsobom. Ja som poškodenú mal rád a nikdy by ma ani nenapadlo jej akýmkoľvek spôsobom ublížiť.

Naopak, veľmi ťažko možno uveriť tomu, že poškodená po tom, ako som jej mal dlhý čas ubližovať a vyšla von cez terasu, sa vrátila späť do domu a nepokúsila sa ujsť alebo vyhľadať pomoc. Ulica, kde býva poškodená, je husto obývaná a napríklad jej brat L. M. býva vo vedľajšom dome súp. č. XXX, ktorý je postavený na parcele č. XXXX/X, ktorá susedí s parcelou vo vlastníctve poškodenej, na ktorej má postavený (doposiaľ neskolaudovaný) rodinný dom, kde sa mal stať údajný skutok. Tieto parcely (poškodenej a jej brata) tvoria spoločný dvor a nie sú od seba žiadnym spôsobom odhradené. Veľmi ťažko uveriť tiež tomu, že dňa 26.09.2024 mi poškodená vo facebookovej komunikácii napísala „Kým neodídem a nepovybavujem si na SK veci, budem bývať v meste a keď ma tam budeš občas stretať, môžeme sa ako priatelia pozdraviť a ísť si svojou cestou.“ Je nelogické, aby ma v prípade, že by som sa skutočne dopustil konania, ktoré mi je kladené za vinu, naďalej považovala za svojho priateľa a nevydalo by jej sa so mnou stretnúť.

Je nesporné, že v osobe poškodenej sa jedná o tzv. zaujatého svedka, t. j. svedka, ktorý má záujem na výsledku trestného konania. V tejto súvislosti poukazujem na Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS/520/2016 podľa ktorého :

„Pokiaľ teda je jediným usvedčujúcim dôkazom proti obvinenému výpoveď tzv. zaujatého svedka, je nutné ju hodnotiť mimoriadne obozretne, pričom ústavný súd dospel k záveru, že v situácii „tvrdenia proti tvrdeniu“ v takýchto prípadoch, by nemal súd zabúdať aj na motívy, ktoré mohli zaujatého svedka viesť k jeho usvedčujúcej výpovedi, rovnako tak by nemal zabúdať na zásadu in dubio pro reo, pričom vina obvineného by nemala byť založená len na osamotenej výpovedi zaujatého svedka (takáto výpoveď zaujatého svedka by teda v zásade, sama osebe, nemala stačiť na výrok o vine).

Najzávažnejším predpokladom vydania spravodlivého rozsudku je náležité – úplné a správne zistenie skutku, kladeného mi v obžalobe za vinu. Náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Z vykonaného dokazovania vyplynuli dve verzie priebehu skutkového deja, pričom výsledky dokazovania nielen že pripúšťajú možnosť záveru, že sa skutok udial tak, ako som ho opísal ja ale z nich možno zároveň vyvodit', že sa moja verzia javí ako vierohodnejšia.

Výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré vo vzájomnej súvislosti tvoria ucelenú sieť dôkazov preukazujúcu vinu obžalovaného bez dôvodných pochybností. Pokiaľ sa v priebehu dokazovania vyskytnú zásadné rozpory o podstatnej okolnosti, tieto je nevyhnutné odstrániť. Pokiaľ sa vzniknuté rozpory v priebehu trestného konania odstrániť nepodarí, nie je možné na tomto základe uznať obžalovaného za vinného zo spáchania trestného činu. Zo zásady prezumpcie neviny okrem iného vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti

o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného, čomu zodpovedajú dôvody oslobodenia spod obžaloby.

Po vyhodnotení dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku nie je potom možné dospieť k výroku o mojej vine. Výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré vo vzájomnej súvislosti tvoria ucelenú sieť dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného bez dôvodných pochybností. Nakoľko sa rozpory vo výpovedi mojej osoby a poškodenej v priebehu trestného konania nepodarilo odstrániť, nie je možné ma na tomto základe uznať vinným zo spáchania v obžalobe uvedených trestných činov.

Vzhľadom na uvedené preto žiadam, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a vo veci v zmysle ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozsudkom rozhodol tak, že ma podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí, nakoľko nie je dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý som stíhaný.“

Odvolanie doplnil aj samotný obžalovaný, a to písomne podaním zo dňa 04.01.2026, označeným ako sťažnosť na zapisovateľku vyhotovenia rozsudku. V uvedenom podaní obžalovaný napádal rozsudok čo do jeho odôvodnenia, keď poukazoval na jednotlivé časti jeho odôvodnenia, ktoré považoval za nesprávne vzhľadom na ich odlišný prepis v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne k písomnému odôvodnenému odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Verejné zasadnutie odvolacieho krajského súdu bolo dňa 21. januára 2026 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 293 odsek 5, odsek 7 Trestného poriadku).

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomného odôvodnenia podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd rozhodol spôsobom v ňom uvedenom.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava konečného návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného, ktoré bolo inak prípustné, podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, nie je dôvodné.

Odvolací súd v súvislosti s týmto prejednávaným prípadom považuje za potrebné uviesť, že v predmetnej veci už bolo rozhodnuté rozsudkom okresného súdu zo dňa 02. júla 2025 tak, že súd prvého stupňa uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku, ktorý mu bol kladený za vinu v obžalobe, ktorý právne posúdil identicky ako to bolo uvedené v obžalobe. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 02. septembra 2025, sp. zn. 23To/63/2025, bol uvedený rozsudok v celom rozsahu zrušený podľa § 321 odsek 1 písm. b), d) Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku bola vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom zrušujúceho rozhodnutia bolo pre nesprávnosť i neúplnosť skutkových zistení a skutočnosť, že sa okresný súd nevyrovnal so všetkými

okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pričom uvedený rozsudok súdu prvého stupňa bol navyše sčasti nepreskúmateľný.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že takéto dôvody neboli odvolateľmi namietané. Odvolací súd sám nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takých procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd v prvom rade považuje za nevyhnutné uviesť, že náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená aj so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov (§ 2 odsek 1 Trestného poriadku), keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a potrestanie ich páchatelov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho vyššie citovaných dôvodov vyplýva, že obžalovaný primárne namieta hodnotenie dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa, keď tieto nepovažuje za dostatočné na preukázanie viny obžalovaného. V uvedených dôvodoch odvolací súd identifikoval, že podaným odvolaním sú vytýkané chyby v napadnutých výrokoch o vine v zmysle § 321 odsek 1 písm. b) a d) Trestného poriadku.

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci upravená v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu. Skutočnosti, o ktoré súd opiera svoj rozsudok alebo jeho jednotlivé výroky, musia byť založené na dôkazoch, ktoré sám vykonal a musia z nich logicky a jednoznačne vyplývať (§ 2 odsek 12 Trestného poriadku). „Vnútorné presvedčenie“ sudcu sa viaže na zhodnotenie dôkazov a z nich vyplývajúcich skutočností („okolností prípadu jednotlivo i v súhrne“), a teda neznamená ľubovôľu, najmä ním nemožno nahradiť medzeru vo vykonaných dôkazoch.

K správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach, ako aj v ich súhrne správne zhodnotí.

Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že odvolací súd môže iba výnimočne vstupovať do hodnotenia dôkazov prvostupňovým súdom. Je tomu tak iba v prípadoch, ak sa prvostupňový súd zásadným spôsobom odchýli od zákonného hodnotenia dôkazov (§ 2

odsek 12 Trestného poriadku), prípadne, ak jeho hodnotenie zjavne vybočuje aj z rámca logického uvažovania. Naproti tomu, ak tomu tak nie je, teda ak prvostupňový okresný súd v súlade so zákonom hodnotí zákonným spôsobom vykonané dôkazy, pritom sú aj jeho úvahy a hodnotenie v rámci logického uvažovania a odvolateľ sa nestotožňuje s hodnotením dôkazov prvostupňovým súdom, resp. má iné, svoje subjektívne predstavy o hodnotení vykonaných dôkazov, nejde o žiadne pochybenie, ktorá má viesť k zrušeniu napadnutých výrokov riadnym opravným prostriedkom.

Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že obžalovaný v rámci trestného konania spáchanie skutku popieral a v rámci odvolania žiadal oslobodenie spod obžaloby z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok, ktorý mu bol kladený za vinu sa stal (§ 285

písm. a) Trestného poriadku). Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd dospel k záveru, že obžalovaného usvedčujú zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, primárne výpoveď svedkyne poškodenej F. G., ktorej audiovizuálny záznam bol prehraný na hlavnom pojednávaní a čiastočne aj výpoveďou obžalovaného samotného (v časti, keď potvrdil sexuálny styk s poškodenou v čase skutku,

aj keď tento označil za dobrovoľný), usvedčujúca výpoveď poškodenej bola podľa názoru okresného súdu ďalej podporovaná obsahom prečítanej SMS komunikácie poškodenej s obžalovaným a zápisnicou o prehliadke tela poškodenej spolu s vyhotovenou fotodokumentáciou. Ďalej súd prvého stupňa prihliadal aj na závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychológia k osobe poškodenej, ako aj závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatria k duševnému stavu obžalovaného. Z výpovede poškodenej vyplynulo, že k spáchaniu skutku malo dôjsť obdobne ako to bolo obžalovanému kladené za vinu v podanej obžalobe prokurátora. Súčasne vo vzťahu k námietkam obhajoby možno konštatovať, že okresný súd pri hodnotení dôkazov bral do úvahy aj závery znaleckého dokazovania vo vzťahu k zníženej špecifickej vierohodnosti poškodenej a zrozumiteľne uviedol, z akých dôvodov napriek tejto okolnosti výpovedi poškodenej uveril (keď prihliadal na logickú nadväznosť jej výpovede na iné vykonané dôkazy), pričom sa krajský súd s uvedenými dôvodmi stotožňuje. Pokiaľ obhajoba namieta nesprávne hodnotenie dôkazu – SMS komunikácie poškodenej s obžalovaným a prikladá mu iný význam (prikladajú mu vyviňujúci význam napriek okolnosti, že okresný súd uvedenú komunikáciu považuje ako súčasť nepriamych usvedčujúcich dôkazov), krajský súd k uvedenej námietke uvádza, že pokiaľ sú aj úvahy prvostupňového súdu a hodnotenie v rámci logického uvažovania a odvolateľ sa nestotožňuje s hodnotením dôkazov prvostupňovým súdom, resp. má iné, svoje subjektívne predstavy o hodnotení vykonaných dôkazov, nejde o právne relevantný dôvod vedúci k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. Krajský súd konštatuje, že okresným súdom uvádzané dôkazy vo vzájomnej spojitosti aj podľa jeho názoru usvedčujú obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti kladenej mu za vinu, keď z týchto vyplýva, že v čase skutku došlo ku skutku kladenému za vinu obžalovanému, pričom výpoveď poškodenej, z ktorej vyplýva, že nielen vstup do nehnuteľnosti obývanej poškodenou nebol s jej súhlasom, ale aj následná súlož a orálny styk obžalovaného s poškodenou bol vynútený obžalovaným, a to aj za použitia násillia. Výpoveď poškodenej je v tejto časti podporovaná nielen zápisnicou o prehliadke tela poškodenej spolu s vyhotovenou fotodokumentáciou, ale skutočne aj SMS komunikáciou poškodenej s obžalovaným z času tesne pred skutkom, ale aj po skutku, ktorý podstatným spôsobom sponchybňuje verziu obžalovaného o tom, že ich sexuálny styk, ktorý pripustil aj samotný obžalovaný, bol dobrovoľný. Konkrétne v čase pred skutkom opakovane uvádza, že konzumuje alkohol, agresívnym spôsobom uvádza svoje sexuálne návrhy vo vzťahu k poškodenej (čo jednak potvrdzuje, že poškodená nemala v čase pred skutkom záujem sa s obžalovaným vôbec stretnúť – o to menej za účelom intímneho styku a navyš koreluje so závermi skúmania jeho duševného stavu k správaniu pod vplyvom alkoholu, čo podporuje verziu poškodenej), ktorá na ne reaguje negatívne, nemá záujem o stretnutie a končí konverzáciu a v čase po skutku poškodená vyčíta prežitú udalosť (pričom nižší emočný náboj správy je v súlade s poznatkami vo vzťahu k psychologickému posúdeniu jej osoby, avšak napriek tomu podporuje obsah jej výpovede), pričom obžalovaný po tom, čo mu poškodená oznámi, že skutok pôjde oznámiť na políciu, reaguje nie prekvapene, ale agresívne a žiada zrušenie trestného oznámenia. Pritom práve prekvapenie z takéhoto konania poškodenej by zodpovedalo verzii prezentovanej ním na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa krajský súd stotožnil s hodnotením okresného súdu, že konanie obžalovaného naplňa všetky obligatórne znaky trestných činov, a to zločinu znásillenia podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona, zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1 Trestného zákona

a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a),
písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona.

Vo vzťahu k námietkam obžalovaného vo vzťahu k ním uvádzaným „nezrovnalostiam“ v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku, krajský súd uvádza, že odvolaním možno napadnúť iba výrok rozsudku, nie jeho odôvodnenie. Iba nedostatočné (nepreskúmateľné či zmätočné) odôvodnenie napadnutého rozsudku môže byť dôvodom na zrušenie rozsudku v odvolacom konaní podľa § 321 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku. Podľa názoru krajského súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku, na ktorý obsah odvolací súd týmto poukazuje, okresný súd jasne, resp. zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, aké úvahy ho viedli k záveru, že vyššie uvedené dôkazy jednoznačne vyvracajú obranu obžalovaného. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 168 odsek 1 Trestného poriadku predstavuje garanciu práva strany dostať jasné a zrozumiteľné odpovede na rozhodné otázky. Súčasťou tohto práva strany však nie je právo strany dostať odpovede na rozhodné otázky v súlade s jej predstavami. Ak sa teda odpovede okresného súdu na rozhodné otázky v odôvodnení napadnutého rozsudku nezhodujú s predstavami obhajoby, neznamená to, že by odôvodnenie napadnutého rozsudku vykazovalo rozpor s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov krajský súd nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku okresným súdom pri hodnotení dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Preto sa odvolací súd nestotožnil s názorom obhajoby o danosti v odvolaní namietanej existencie väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku.

Na základe vykonania prieskumnej povinnosti podľa § 317 odsek 2 Trestného poriadku krajský súd sa stotožnil s konštatovaním okresného súdu o nezistení poľahčujúcej okolnosti u obžalovaného za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona vzhľadom na skutočnosť, že súd prvého stupňa obžalovanému správne ukladal úhrnný trest za tri trestné činy spáchané v jednočinnom súbehu. Súčasne okresný súd zákonným spôsobom pristúpil k úprave dolnej zákonom stanovenej hranice trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný (zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona), a to z dôvodu, že obžalovaný už v minulosti bol odsúdený za spáchanie zločinu (v konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/58/2019) Vo vzťahu k rozsudkom okresného súdu uloženému úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere šesť rokov a osem mesiacov (t. j. pri dolnej hranici zvýšením upravenej trestnej sadzby), na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, krajský súd konštatuje, že s prihliadnutím na charakter predmetnej trestnej činnosti, s prihliadnutím na skutočnosť, že dolná hranica trestnej sadzby bola upravovaná jej zvýšením o 1/3 z vyššie uvedených dôvodov a aj s prihliadnutím na relatívne nízke následky konania obžalovaného na osobu poškodenú je možné takýto trest považovať za primeraný a spravodlivý a napĺňajúci zásady ukladania trestov uvedené v Trestnom zákone. Zároveň ani krajský súd nezistil také iné relevantné okolnosti, ktoré by odôvodňovali zaradenie odsúdeného na výkon trestu do ústavu s iným stupňom stráženia (minimálnym alebo maximálnym), keď zaradenie podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona odôvodňovala skutočnosť, že už v posledných 10 rokoch bol vo výkone takéhoto trestu za úmyselný trestný čin.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov krajský súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 319 Trestného poriadku krajský súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.